

Doris Wille

Βιωματικές αφηγήσεις στην προφορική ιστορία.

Προβληματισμοί και προτάσεις στην μετάφραση μαγνητοσκοπημένων συνεντεύξεων

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ

Μνήμη, μαρτυρία και η ψηφιακή προσέγγιση της ιστορίας:

το Αρχείο «Μνήμες από την Κατοχή στην Ελλάδα»

11-12 Οκτωβρίου 2019

Εθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Αθηνών

Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας

Κεντρικό κτήριο ΕΚΠΑ – Προπύλαια (Πανεπιστημίου 30)

Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα.

Ονομάζομαι Doris Wille, είμαι ορκωτή μεταφράστρια για την ελληνική γλώσσα προς τα Γερμανικά και εργάζομαι σε αυτό τον τομέα πάνω από 20 χρόνια.

Στο πρόγραμμα «Μνήμες από την Κατοχή στην Ελλάδα» είχα αναλάβει ένα μέρος του ποιοτικού ελέγχου των μεταφράσεων στα Γερμανικά. Εκτός αυτού, έκανα κι εγώ η ίδια μεταφράσεις και πήρα επίσης συνεντεύξεις από μάρτυρες. Δηλαδή, γνωρίζω το θέμα και από τις δυο πλευρές.

Για ποιοτικό έλεγχο έχουν περάσει από τα χέρια μου συνολικά 20 μεταφράσεις – ένας αρκετά μεγάλος αριθμός για να σχηματίσει κανείς μια άποψη για τις απαιτήσεις και τα προβλήματα που φέρουν οι μεταφράσεις των συνεντεύξεων του προγράμματος. Υπενθυμίζω ότι οι συνεντεύξεις δεν είναι μικρής διάρκειας αλλά διαρκούν από μια έως και οχτώ ώρες. Συνεπώς το μεταφραστικό υλικό που δούλεψα ήταν πλούσιο. Βάσει αυτής της εμπειρίας ετοίμασα την σημερινή μου εισήγηση.

Θα ήθελα να ξεκινήσω συνοψίζοντας μερικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν τις συνεντεύξεις καθώς και την σημασία τους για την μετάφραση. Αυτά τα τέσσερα χαρακτηριστικά είναι 1) ο προφορικός λόγος, 2) οι ηλικιωμένοι άνθρωποι, 3) η συναισθηματική φόρτιση και 4) οι υπότιτλοι.

1. Προφορικός λόγος

Προφανώς οι συνεντεύξεις έχουν τον χαρακτήρα του προφορικού λόγου. Έτσι απεικονίζονται και στα απομαγνητοφωνημένα ελληνικά κείμενα, τα λεγόμενα transcript. Ο προφορικός λόγος συνήθως δεν είναι στρωτός όπως ο γραπτός λόγος. Υπάρχουν βέβαια και εξαιρέσεις ανθρώπων που ο λόγος τους είναι έτοιμος για το τυπογραφείο. Τους συνάντησα κι εδώ στο πρόγραμμά μας. Η πλειοψηφία όμως δεν είναι έτσι, πόσω μάλλον που οι περισσότεροι μάρτυρες δεν έχουν την εμπειρία να μιλάνε μπροστά σε κάμερα. Όπως είναι συνηθισμένο στον προφορικό λόγο, οι μάρτυρες συχνά δεν τελειώνουν την πρόταση τους, η οποία μένει μετέωρη, ενώ άλλες φορές, την ώρα που μιλάνε, θυμούνται κάτι άλλο, διακόπτουν την ροή της σκέψης τους και ξεκινούν να πουν κάτι καινούργιο.

Ο ομιλητής επαναλαμβάνει κάποια μέρη της πρότασής του ή προσπαθεί με επανεκκινήσεις να βελτιώσει προηγούμενες διατυπώσεις, μιλάει με πλεονασμούς δηλαδή εκφράζει την ίδια έννοια μερικές φορές με διαφορετικούς τρόπους και χρησιμοποιεί τυπικές κενές φράσεις και αυτά που λέμε "πραγματολογικά μόρια" δηλαδή «γεμίσματα» με μικρές λέξεις και φράσεις που συχνά δεν φέρουν νόημα όπως «λιγάκι, ας πούμε, που λένε, ξέρω 'γω, βρε, εε».

Όταν αυτά τα χαρακτηριστικά μεταφέρονται ένα προς ένα από τον προφορικό στον γραπτό λόγο της μετάφρασης, δημιουργούνται δυσκολίες στον αναγνώστη. Το κείμενο γίνεται δυσανάγνωστο.

Ο μεταφραστής μπορεί όμως με κάποιες αποφάσεις να προλάβει αυτή την δυσκολία στην ανάγνωση κυρίως συνοψίζοντας τα λεγόμενά τους και κάνοντας περικοπή σε περιττά μέρη. Στόχος είναι να συντάξει ένα κείμενο που επικεντρώνεται στο νόημα και διευκολύνει την κατανόηση.

Στο πρόγραμμά μας, οι μεταφράσεις έγιναν κυρίως με βάση τα transcript τα οποία αποδίδουν 100% τον προφορικό λόγο. Οι μεταφραστές είχαν επίσης πρόσβαση στα βίντεο στα οποία συνήθως ανατρέχουν σε περίπτωση αμφιβολίας ή όταν θέλουν αν κάνουν μια επαλήθευση. Τα transcript είναι μια μεγάλη ευκολία, μπορεί όμως να αποτελέσουν παγίδα και να παρασύρουν τον μεταφραστή να ακολουθήσει πιστά το κείμενο αποδίδοντας κάθε λέξη με όλα αυτά τα

χαρακτηριστικά του προφορικού λόγου που ανέφερα πιο πάνω: επαναλήψεις και πλεονασμούς (Redundanzen), κενές φράσεις (Floskeln) και «γεμίσματα» (Füllwörter). Πιστεύω ότι χρειάζεται να απελευθερώνεται το κείμενο από αυτά τα περιττά - για το νόημα - στοιχεία. Εκτός αυτού στον προφορικό λόγο γίνονται και γραμματικά και συντακτικά λάθη. Και αυτά απεικονίζονται στα transcript και πρέπει χωρίς αμφιβολία να διορθώνονται.

2. Ηλικιωμένοι άνθρωποι

Το δεύτερο χαρακτηριστικό των συνεντεύξεων είναι ότι στο πρόγραμμά μας έχουμε να κάνουμε με ηλικιωμένους ανθρώπους.

Έτσι, οι δυσκολίες που έχει ο προφορικός λόγος για την μετάφραση επιδεινώνονται. Δεν σημαίνει ότι οι μάρτυρες δεν είναι σε καλή πνευματική κατάσταση, δεν παύουν όμως να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της ηλικίας τους. Δεν βρίσκουν αμέσως την σωστή λέξη, κάνουν συχνά αρκετές προσπάθειες μέχρι να διατυπώσουν αυτό που θέλουν να πουν και δεν το πετυχαίνουν πάντα.

Αντί για μια λέξη με νόημα συχνά λένε λέξεις ασαφούς σημασίας όπως «πράγμα, κάτι, ετούτα, τέτοια» και κενές εκφράσεις όπως «ας πούμε, κοίτα να δεις» ή χρησιμοποιούν γεμίσματα όπως «λιγάκι, βρε, ε» για να καλύψουν τα κενά. Αυτά είναι γενικά φαινόμενα του προφορικού λόγου, στους μεγάλους ανθρώπους όμως εμφανίζονται ακόμα πιο έντονα.

Καμιά φορά ο μάρτυρας καταλαβαίνει αυτή την αδυναμία του, ότι δηλαδή δεν εκφράζεται όπως θα ήθελε και μπορεί να στεναχωριέται για αυτό και να αισθάνεται αμηχανία, κάτι που φυσικά δεν τον βοηθάει να ξεπεράσει το πρόβλημα.

Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά του προφορικού λόγου έχουν σαν αποτέλεσμα τη διόγκωση του κειμένου σε σχέση με το περιεχόμενο. Κοντολογίς, ο μάρτυρας θα μπορούσε να πει το ίδιο με λιγότερα λόγια.

3. Συναισθηματική φόρτιση

Το τρίτο χαρακτηριστικό είναι ότι στις συνεντεύξεις του προγράμματος μπορεί να υπάρχει ιδιαίτερη συναισθηματική φόρτιση, η οποία μπορεί να επιδεινώσει το φαινόμενο της εκφραστικής δυσκολίας. Μπορεί ο μάρτυρας να παλεύει με την συγκίνησή του ή να νοιώθει άλλα έντονα συναισθήματα όπως θυμό.

Αυτό είναι ένα ευαίσθητο σημείο. Ειδικά όταν ο λόγος χάνει την ροή του γιατί ο μάρτυρας κυριεύεται από έντονα συναισθήματα, ο μεταφραστής αντιμετωπίζει μια πρόκληση. Πρέπει να βρει έναν τρόπο, ώστε να απεικονίζεται η συναισθηματική φόρτιση του μάρτυρα (δεν πρέπει να την εξομαλύνει εντελώς) χωρίς να δυσχεραίνει η μετάφραση την ανάγνωση. Προτείνω σε αυτή την περίπτωση να κρατήσει σε κάποιο μικρό βαθμό ατελείς φράσεις, επαναλήψεις και επιφωνήματα όχι όμως 100%.

4. Υπότιτλοι

Το τέταρτο χαρακτηριστικό είναι ότι έχουμε να κάνουμε με υπότιτλους και το γεγονός αυτό συνδέεται στενά με τα προηγούμενα. Ο μεταφραστής πρέπει να λάβει υπόψη του ότι παράγει ένα κείμενο το οποίο διαβάζεται ταυτόχρονα με το βίντεο της μαρτυρίας.

Σε αντίθεση με την κανονική μετάφραση όπου μεταφράζεται ένα γραπτό κείμενο σε άλλο γραπτό κείμενο, εδώ έχουμε προφορικό λόγο ο οποίος μετατρέπεται σε γραπτό λόγο. Οι υπότιτλοι υπακούν στους κανόνες του γραπτού λόγου και χωρίς αμφιβολία δεν μεταφέρονται τα γραμματικά και συντακτικά λάθη που έγιναν από τον μάρτυρα και είναι φυσιολογικά όπως είδαμε στον προφορικό λόγο.

Στους υπότιτλους, ο χώρος και ο χρόνος είναι περιορισμένοι. Στο πρόγραμμα μας έχουμε δυο περιπτώσεις. Στην μια το κείμενο κυλάει κάτω από την εικόνα - όπως το βλέπετε εδώ στο Screenshot.

Giorgonikolaos Matiatos

Anmerkung verfassen Interview merken

Transkript

Übersetzung

Inhaltsverzeichnis

Suche im Interview

Schlagworte

Können Sie mir der Reihe nach die Namen nennen?

Ja, da war Kyriakoula, die Erste zusammen mit meinem Bruder Savvas, das waren Zwillinge, dann kam Maria, dann Gerasimos, ich Nikolas und Andreas.

Meine Schwestern waren Maria, Ponoraiia, Chrysoula, Eftychia und Sotiria, die Letzte, die in der Besatzungszeit starb.

Εδώ οι κανόνες δεν είναι τόσο αυστηροί σε σύγκριση με την δεύτερη περίπτωση. Όταν μεγαλώνουμε την εικόνα με ένα κλικ και γίνεται full screen, το κείμενο μπαίνει στο καρτέ. Στο καρτέ οι υπότιτλοι πρέπει να περιλαμβάνουν μόνο δυο γραμμές και το κείμενο κάθε γραμμής δεν πρέπει να υπερβαίνει τους 35-40 χαρακτήρες. (Εδώ πιστεύω ότι στο πρόγραμμά μας πρέπει να γίνει ακόμα δουλειά.)

Ο δεύτερος παράγοντας είναι ο χρόνος. Ο προφορικός λόγος γίνεται πιο γρήγορα αντιληπτός από τον γραπτό. Ο αναγνώστης χρειάζεται περισσότερο χρόνο για να καταλάβει μια γραπτή πρόταση σε σύγκριση με την αντίληψή που έχει όταν την ακούει. Αυτό το πρόβλημα οξύνεται στην δική μας περίπτωση, διότι ο αναγνώστης είναι Γερμανός ο οποίος δεν είναι συνηθισμένος να διαβάζει υπότιτλους. Αργεί και κουράζεται στην προσπάθεια αυτή πιο πολύ από έναν Έλληνα. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να επισημάνω ότι στην Γερμανία έχουμε κατά κανόνα μεταγλώττιση και πολύ σπάνια υπότιτλους.

Γενικά υπολογίζεται σε περίπτωση κινηματογραφικής ταινίας ότι οι διάλογοι πρέπει να συντομευτούν κατά 30%, ένα νούμερο που μπορεί να μας φανεί υπερβολικό, μας δίνει όμως έναν μπούσουλα για την δική μας μεταφραστική δουλειά.

Χρειάζονται μεταφραστικές μέθοδοι για να μειωθεί ο όγκος των κειμένων χωρίς να υπάρξει απώλεια στο νόημα. Ο μεταφραστής οφείλει να αναρωτιέται συνεχώς σε κάθε πρόταση: Τί είναι πράγματι σημαντικό; Πώς μπορώ να μειώσω τον όγκο του κειμένου χωρίς να χαθεί το περιεχόμενο; Στόχος είναι μια διατύπωση σύντομη και σαφής.

Μια μέθοδος για να το πετύχει είναι η απλοποίηση της σύνταξης. Σας δίνω ένα παράδειγμα το οποίο αναγκαστικά είναι και στα Γερμανικά. Στην γλώσσα πηγής λέει:
Η Μαρία θα έρθει όταν θα έχει τελειώσει τη δουλειά.

Μετάφραση κοντά στο πρωτότυπο: Maria kommt, wenn sie mit der Arbeit fertig ist.

Μετάφραση για υπότιτλο: Maria kommt nach der Arbeit.

Η πρώτη εκδοχή έχει κύρια και δευτερεύουσα πρόταση με 9 λέξεις ενώ η δεύτερη έχει μια πιο απλή σύνταξη με μόνο μια κύρια πρόταση και με μονό 5 αντί 9 λέξεις.

Το νόημα είναι το ίδιο, η πρόταση είναι πιο μικρή και πιο απλή.

Εκτός από την απλοποίηση υπάρχουν και άλλες μέθοδοι για υπότιτλους όπως η συντόμηση των επαναλήψεων και η περικοπή των περιττών λεκτικών δηλώσεων που δεν είναι απαραίτητες για την απόδοση της πληροφορίας.

Μπορούμε αυτές τις μεθόδους για τους υπότιτλους να τις συνοψίσουμε σε τρεις λέξεις κλειδιά οι οποίες είναι

Απλοποίηση, συμπύκνωση και περικοπή
(Vereinfachung, Verdichtung und Auslassung)

Όπως γενικώς σε κάθε καλή μετάφραση, υπάρχει και εδώ ο στόχος να ξεκολλάει ο μεταφραστής από το κείμενο πηγής και να παράγει στην άλλη γλώσσα ένα κείμενο που είναι ευχάριστο στην ανάγνωση και εύκολο στην κατανόηση δηλαδή **ευανάγνωστο**. Με άλλα λόγια, ένα κείμενο που δεν μαγκώνει και δεν κλωτσάει.

Κάνοντας τον ποιοτικό έλεγχο σε 20 μεταφράσεις διαπίστωσα ότι υπήρχαν αρκετά προβλήματα. Θέλω να τονίσω ότι δεν ήταν πρόβλημα η κατανόηση του ελληνικού κειμένου.

Μόνο λίγες φορές συνάντησα λάθη κατανόησης. Όλοι οι μεταφραστές είχαν εξαιρετικές γνώσεις των δυο γλωσσών. Δεν είχα πληροφορίες για τους μεταφραστές, για μένα ήταν ανώνυμοι, ούτε καν γνώριζα αν δυο μεταφράσεις ήταν από το ίδιο άτομο.

Πολλές διορθώσεις έγιναν κατευθείαν στα κείμενα. Οι περισσότερες αφορούσαν εκτός από ορθογραφικά λάθη ή λάθη απροσεξίας, βελτιώσεις στην σύνταξη και συντομεύσεις. Υπήρχαν και φορές που ο μεταφραστής ξανακοίταξε ολόκληρη την μετάφραση του ακολουθώντας κάποιες σαφείς οδηγίες που πήρε γραπτά μαζί με παραδειγματικές λύσεις στο πρόβλημα.

Θα ήθελα να δώσω τρία παραδείγματα για αυτές τις οδηγίες.

Μια βασική οδηγία ήταν να γίνουν περικοπές στις κενές φράσεις και στα γεμίσματα χωρίς νόημα όπως εξήγησα νωρίτερα.

Transcript (EOG 068)	Αρχική μετάφραση	Προτεινόμενη λύση
Λέω Εκάνατε πολλά λέω και θα τα πληρώσετε αλλά από μας λέω όχι λέω.	Ich sage: "Ihr habt vieles getan", sage ich, "und ihr werdet dafür büßen", sage ich, "aber durch uns", sage ich, "nicht", sage ich.	Ich sage: "Ihr habt vieles getan, und ihr werdet dafür büßen, aber nicht durch uns".

Στο πρώτο παράδειγμα, ο μάρτυρας λέει τα εξής:

Λέω Εκάνατε πολλά λέω και θα τα πληρώσετε αλλά από μας λέω όχι λέω.

Στην αρχική μετάφραση διαβάζουμε:

Ich sage: "Ihr habt vieles getan", sage ich, "und ihr werdet dafür büßen", sage ich, "aber durch uns", sage ich, "nicht", sage ich.

Είναι προφανές ότι δεν είναι καλή λύση. Προτείνονται τα εξής:

Ich sage: "Ihr habt vieles getan, und ihr werdet dafür büßen, aber nicht durch uns".

Δηλαδή όλα αυτά τα «λέω» είναι απλά γεμίσματα χωρίς ουσία και διαγράφονται εκτός από το πρώτο.

Πολλές φορές έχουμε να κάνουμε με επαναλήψεις οι οποίες είναι δεν μεταφέρουν καινούργιες πληροφορίες παρά δυσκολεύουν την ανάγνωση γιατί το κείμενο γίνεται μεγαλύτερο δίχως λόγο. Σας δίνω ένα δεύτερο παράδειγμα που έχει παρόμοια με το πρώτο, προσθέτει όμως καινούργια στοιχεία.

Transcript (EOG 035)	Αρχική μετάφραση	Προτεινόμενη λύση
<p>Πώς λεγόταν; Πώς λεγόταν; Αυτός λεγόταν τώρα_, κοίταξε να δεις. Το λεγόταν βέβαια, Δημήτρη το όνομα.</p>	<p>Wie hieß er? Wie hieß er? Er hieß_, jetzt schau mal. Er hieß Dimitris, das war sein Name.</p>	<p>Wie hieß er? Moment mal, er hieß_ Dimitris.</p>

Ο μάρτυρας λέει σύμφωνα με το transcript: «Πώς λεγόταν; Πώς λεγόταν; Αυτός λεγόταν τώρα_, κοίταξε να δεις. Το λεγόταν βέβαια, Δημήτρη το όνομα.»

Έχουμε επαναλήψεις («Πώς λεγόταν;») που οφείλονται στην αδυναμία της μνήμης μάλλον λόγω ηλικίας, μια κενή φράση «Κοίταξε να δεις» και μια συντακτικά λάθος και ατελή δήλωση: «Δημήτρη το όνομα».

Στην αρχική μετάφραση διαβάζουμε: „Wie hieß er? Wie hieß er? Er hieß_, jetzt schau mal. Er hieß Dimitris, das war sein Name.“

Βλέπουμε ότι ο μεταφραστής πέφτει στην παγίδα και αποδίδει κάθε λέξη μια προς μια. Μόνο την ατελή φράση την συμπληρώνει σωστά. Πιστεύω ότι χρειάζεται να κάνει νοητικά ένα βήμα πίσω και να δει το κείμενο από κάποια απόσταση. Να αναρωτηθεί: Τι θέλει να μας πει ο μάρτυρας; Τι νόημα έχει η δήλωσή του;

Στο παράδειγμα πρότείνεται η εξής μετάφραση: „Wie hieß er? Moment mal, er hieß_ Dimitris.“

Δεν χάνουμε τίποτα ουσιαστικό όταν το διατυπώνουμε έτσι. Με αυτό τον τρόπο συνοψίζονται τα λεγόμενα χωρίς να μηδενιστεί το γεγονός ότι ο μάρτυρας δυσκολεύεται να θυμηθεί κάτι.

Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που ο μάρτυρας μπερδεύεται (κάνει από παραδρομή, λάθη στην γλώσσα) ή κάνει μερικές επανεκκινήσεις/ προσπάθειες για να διατυπώσει κάτι. Ας δούμε το τρίτο και τελευταίο παράδειγμα.

Transcript (EOG 035)	Αρχική μετάφραση	Προτεινόμενη λύση
Και, ε, εμείς ενθουσιαστήκαμε τώρα, αντάρτικο, το λέγαμε, Έλληνες είμαστε. (--) Κάπως θέλαμε να_. (-) Λοιπόν, αλλά πε_, πριν να σας πω λιγάκι, πριν, για τη_.	Auch wir, äh, begeisterten uns jetzt für den <i>Antartiko</i> , wie wir sagten: Griechen sind wir. (--) Wir wollten was_. (-) Also, aber_, bevor ich euch etwas erzähle, über die_.	Auch wir begeisterten uns jetzt für den Partisanenkampf. Wir sagten: Wir sind Griechen. (--) Aber vorher will ich euch noch etwas erzählen.

Διαβάζουμε στο transcript: «Και, ε, εμείς ενθουσιαστήκαμε τώρα, αντάρτικο, το λέγαμε, Έλληνες είμαστε. (--) Κάπως θέλαμε να_. (-) Λοιπόν, αλλά πε_, πριν να σας πω λιγάκι, πριν, για τη_.»

Βλέπουμε ότι ο μάρτυρας δυσκολεύεται στην διατύπωση. Διαβάζουμε στην αρχική μετάφραση το ίδιο:

„Auch wir, äh, begeisterten uns jetzt für den Antartiko, wie wir sagten: Griechen sind wir. (--) Wir wollten was_. (-) Also, aber_, bevor ich euch etwas erzähle, über die_.“

Ο μεταφραστής προσπάθησε να αποδώσει τον τρόπο πως μιλάει ο μάρτυρας με όλες τις ατέλειες. Όμως αυτή η απόδοση δεν είναι τίποτα άλλο παρά κουραστική για τον αναγνώστη και υπάρχει φόβος να παρατήρει την ανάγνωση. Δηλαδή τον χάνουμε.

Προτείνεται η εξής λύση που επικεντρώνεται στο νόημα, χωρίς πολλά πολλά:

„Auch wir begeisterten uns jetzt für den Partisanenkampf. Wir sagten: Wir sind Griechen. (--) Aber vorher will ich euch noch etwas erzählen.“

Δεν είναι η δουλειά του αναγνώστη να αναρωτιέται τι θέλει να πει ο μάρτυρας, αυτή ακριβώς είναι δουλειά του μεταφραστή να καταλάβει τι νόημα έχει μια πρόταση και να το αποδώσει. Να μεταφράσει το νόημα και όχι τις λέξεις.

Βλέπουμε σε αυτά τα παραδείγματα ότι είναι καλό να συντομεύεται ο προφορικός λόγος στα σημεία που τα λεγόμενα δεν συνεισφέρουν στο νόημα, πόσω μάλλον εφόσον αφορά υπότιτλους. Αναγκαστικά ο μεταφραστής αποκλίνει από την απομαγνητοφώνηση και συγκεντρώνεται στην ουσία. Πιστεύω ότι αυτή η προσπάθεια δεν πρέπει να γίνεται διστακτικά αλλά **θαρραλέα**.

Κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους μου. Η συνεργασία μαζί τους ήταν εξαιρετική.

Σας ευχαριστώ όλους για την προσοχή σας. Καλησπέρα.

Επικοινωνία:

Doris Wille
Ανδρέα Χοϊδά 8
28100 Αργοστόλι/Κεφαλονιά
Τηλ. +30 26710 24882
Κιν. +30 69 7891 2429
Email: willedor@otenet.gr
www.doriswille.de